

τοῦ ἔθνους ἄς περιβάλλῃ αἰωνίως αὐτούς. Διὰ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ἔθνικοῦ πόθου δύο σκοποὶ ἐπετεύχθησαν, ἡ χρησιμοποίησις τῆς μαραιομένης ἐν τῇ ἀεργίᾳ καὶ ἀμηχανίᾳ νεολαίας μας καὶ ὁ σκοπός, ὁ ὕψιστος καὶ πατριωτικώτατος, τῆς ἀναπτύξεως ἐν τῇ μέλ-
λοντι Νέου Ἐμπορίου, τοῦ Ἐμπορίου τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Χρη-
στότητος, διὰ τῆς δημιουργίας στιβαρῶν βραχιόνων, εὐγενῶν καρ-
διῶν, χρηστῶν συνειδήσεων καὶ πεφωτισμένων διανοιῶν δυναμένων
νὰ ἀνοίξωσι νέους ἐρίζοντας πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς εὐημερίας
εἰς τὸ ἀνανήφρον ἐκ τῆς σκοτίας ἔθνος.

Ἐν Πάτραις τῇ 16 Ὀκτωβρίου 1906.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΖΗΣ

Διευθυντὴς τῆς Ἐμπορ. Σχολῆς Πατρῶν.

ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ

Εἶδες πουλιάκι κάποτε, πρὶν γίνουν τὰ φτερά του,
πῶς λαχταρίζει μὲ χαρὰ καὶ μέσ' ἀπ' τὴ φωλιὰ του
γλυκοφιλεῖ τὴ μάννα του. Μικρὴ ξανάσμα πέρνει
καὶ κάποιου πόνου μυστικὸ μέσ' εἰς τὴν καρδιά του φέρνει.
Μιὰ τὸ φωτίζει μοναχὰ μέσ' εἰς τὴ ζωὴ του ἀχεῖδα
καὶ μιὰ τρανὴ γοργοπηδαίει εἰς τὴ στήθη του ἐλπίδα !...
Μὰ σ' ἄν τρανήνουν τὰ φτερά κι' ἀρχίζει νὰ πετάξῃ
κι' ἀγάλλῃ λγα ξώκλαρα εἰς τὸ πέταμμά του ἀλλάξῃ,
μαζὺ μ' ἐκεῖν τὸ πέταγμα πετιέται ἀπ' τὴν καρδιά του
κι' ἐκεῖν ὁ πόνος ὁ παλιὸς ποῦ κλειοῦσε εἰς τὴ φωλιὰ του.

Ἔτσι καὶ σὺ σ' ἄν ἴσουνα μικρὸ εἰς τὴν ἀγκαλιὰ μου
καὶ παίζανε τὰ χεῖλη σου μὲ τὰ γλυκὰ φιλιὰ μου
ἐλαχταροῦσες κ' ἔλεγες : « τίποτε δὲν εἶνε ἄλλο
καὶ ἓνα πόθο δὲν θὰ βρῶ στὸν κόσμον περὶ μεγάλο ».
Μὰ τώρα ποῦ ξεπέταξες μακρὰ, μακρὰ διαβαίνεις
καὶ εἰς τὴ λαχτάρ' ἀδιαφορεῖς καρδιᾶς λησμονημένης.

ΓΙΩΡΓΗΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ